

Aardrijkskunde excursie klas 5 2022

Een excursie is misschien wel dat wat een schooljaar geweldig kan maken. Kijk naar de Rome-reis die begin klas vijf plaats vindt en door (bijna) elke gymnasiast wordt aangeduid als het beste van zijn/haar/hun schoolcarrière. Voor de aardrijkskunde excursie in de vijfde, zijn de vijfdeklassers met aardrijkskunde in hun vakkenpakket twee dagen naar het zuiden van het land geweest om zowel de deltawerken in Zeeland te bekijken als de infrastructuur van de eigenlijk toch wel hypermoderne havenstad Rotterdam.

Na wat kleine voorbereidingen vertrok de bus iets later dan de geplande kwart over acht op donderdag 12 mei en zaten de 80 aardrijkskunde leerlingen in één grote bus onderweg naar het waterige Zeeland waar de jongens onderdak kregen in een huisje waar 30 jongens zich onder zouden verdelen over zes kamers van zes plekken, ruim keus dus. Op de andere locatie waar de andere 50 leerlingen zaten waren er ook van dit soort kamers maar was er ook een 'gezellige' grote slaapzaal. Bij beide locaties waren er genoeg docenten die erg begaan waren met de leerlingen; dat moest ook wel want voor de fietstocht door de duinen en langs de zee moesten de leerlingen zelf in groepjes verschillende posten af waar zij vragen moesten maken en waar een docent deze controleerde en aftekende. Er werd zelfs gegrond boord, dan wel niet op de geplande twee plekken door een tekort aan grondboren, maar de kleiige grond die we wel hebben gezien deed er zeker niet voor onder.

Er was genoeg tijd om op eigen gemak ergens te lunchen in de verschaftte pauze en er was, verassend genoeg, meer dan genoeg tijd om de opdrachten te maken, zo had zelfs mijn groepje deze op tijd af.

Na de fietstocht sprong een grote groep leerlingen en docenten het zoute water in bij het kamp waar we ook zouden gaan eten (allemaal verzorgd door de organisatie en met alle opgegeven allergieën was rekening gehouden; hulde!). Engels docente M. Printzipa moest natuurlijk het drama zijn van de excursie en brak haar enkel bij het verkeerd stappen op het ongelijke terrein... We hopen dat ze zo snel mogelijk weer voor de klas kan staan, en überhaupt kan staan, omdat het anders zo leeg is in

205. Na uitgebreid te hebben gegeten was er tijd voor een avondwandeling en uiteindelijk een kampvuur waar de gebruikelijke niet enge horror verhalen verteld moesten worden waar iedereen tussendoor schreeuwde dat ze hem allang al kenden maar toch aandachtig verder luisterden. Uiteraard werd er ook even gezongen alhoewel je daar alleen van kon hebben genoten als je zelf zo hard zong dat je niemand verder hoorde.

Na het kampvuur moesten de 30 jongens van het andere kamp nog een leuke fietstocht maken in het donker naar het andere kamp op de verzorgde fietsjes waar het 1/2^e kans was dat de lichten het deden. Iedereen heeft het overleefd door de aanwijzingen van de geweldige meneer Drost en meneer van Heck. Er waren even speculaties dat een leerling per ongeluk de fiets van een andere leerling in de prak had gereden door het niet goed opletten tijdens de tocht maar daar was op wonderlijke wijze niks meer van te zien de volgende dag...

Die volgende dag was de dag dat we allemaal moe in de bus, of de trein, naar Rotterdam zaten om daar vervolgens een rondleiding te krijgen door of het centrum of het havengebied; afhankelijk van waar je je PO met je partner over gaat schrijven. De gidsen waren enthousiastelingen die de leerlingen op sleeptouw namen door de havenstad van Nederland. Na de, gemiddeld genomen, twee uur durende rondleiding was het tijd om op eigen gelegenheid op onderzoek uit te gaan en eventueel foto's te maken voor het verslag dat geschreven moet worden over Rotterdam. Natuurlijk was er daarna nog genoeg tijd om zelf Rotterdam te ontdekken en overheerlijk eten te bemachtigen in bijvoorbeeld de markthal of goed te lunchen aan het water bij Hotel New York. Maar helaas was het om drie uur alweer tijd om richting het misschien wel mooiere Amsterdam te gaan.

Al met al kan ik met een gerust hart zeggen, en dan spreek ik voor de hele vijfde, dat dit reisje eentje is die we niet snel zullen vergeten. Alhoewel we wel moeten toegeven dat wij erg veel geluk hebben gehad met dit weer en dat dit in de regen wat minder prachtig zal zijn. Niet dat de Oosterschelde in schoonheid achteruit zal gaan dan maar meer dat de leerlingen er dan over het algemeen wat minder plezier in hebben, vraag de leraren die mee waren op de regenachtige reisesjes maar...